

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

REDACȚIA Piața Scintei, Telefon 17 69 10, Administrația 27 69 10, Interior 24 00.
Telex : 179 — București

- **Insemnări de profesor**
Note dintr-un jurnal regăsit Pagina a 2-a
- **Correspondență din Londra:**
Dedesubturile unor condiții Pagina a 4-a
- **Correspondență din Phnom Penh:**
„Pata de cerneală” și „radiera” Pagina a 4-a

MĂSURI EFICIENTE PENTRU REALIZAREA PLANULUI DE INVESTIȚII LOCALE

Mal sînt citeva săptămîni pînă la începerea unui nou an de muncă. În această perioadă se face bilanțul realizărilor obținute și se întocmesc planuri pentru activitatea viitoare. Ținînd seama de situația care există și de sarcinile care ne revin, Comitetul executiv al Sfatului popular al regiunii Hunedoara se preocupă în mod deosebit de problema investițiilor.

Dumitru Dejeu
președintele Comitetului
executiv al Sfatului popular
al regiunii Hunedoara

Multă preocupare pentru folosirea rațională a mijloacelor existente. S-au semnalat lipsuri în organizarea muncii, în îndrumarea tehnică pe șantieri, în folosirea rațională a utilajelor și în extinderea procedurilor noi de lucru. Indicii de folosire a unor utilaje importante sînt sub nivelul planificat, iar pe șantierele din Deva, Petrița și Vulcan nu s-a utilizat, în cele mai bune condiții, cofrajele gisante. Asemenea deficiențe, la care s-a adăugat uneori risipa de materiale, au avut urmări negative. În 10 luni, T.R.C. a depășit cheltuielile de producție planificate cu peste două milioane lei; nu s-au respectat întocmai graficele de pregătire și au fost obiective la care s-a prelungit mult durata de execuție.

Deși s-au luat o serie de măsuri bune, rezultatele nu sînt la nivelul dorit. În zece luni de zile, planul de investiții al Sfatului popular s-a realizat în proporție de numai 72,2 la sută și există rămîineri în urmă la unele lucrări de gospodărie comunală, la diferite construcții agricole și social-culturale. Planul la lucrările de gospodărie comunală — fără construcția de locuințe — s-a realizat numai în proporție de 54,8 la sută. La aceste rămîineri în urmă au contribuit mulți factori, dintre care voi aminti cîțiva.

D.S.A.P.C. nu respectă întocmai disciplina de plan, iar unele proiectanți recurg la „omisiuni” pentru a se încadra în prețul orafon. Documentațiile tehnice pentru dispensarul medical din Alba Iulia, pentru unele modernizări de străzi din Deva și pentru lucrările de edificare în Valea Jiului n-au fost predate la termenul stabilit. Acest lucru se datorează și faptului că anumite comitete executive, cum sînt cele din Petroșani, Deva, Orăștie și Brad, nu s-au ocupat în suficientă măsură de asigurarea documentației tehnice și au controlat cu întîrziere soluțiile date de proiectanți. Au fost și cazuri cînd comitetul executiv al Sfatului popular regional n-a insistat îndeajuns pentru respectarea termenelor de elaborare a proiectelor. Pe de altă parte, comitetele executive au rezolvat cu întîrziere diverse probleme în legătură cu eliberarea amplasamentelor.

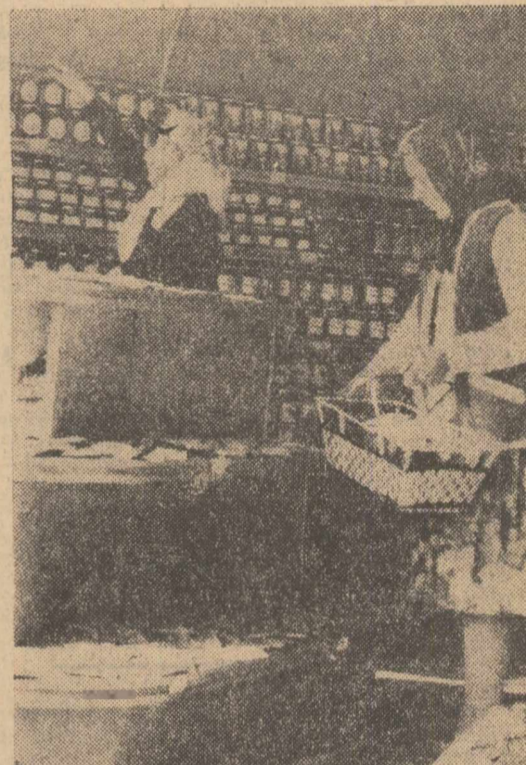
Cu toate că trustul regional de construcții și-a îmbunătățit activitatea în comparație cu anii precedenți, progresele înregistrate nu sînt încă la nivelul cerințelor. E adevărat că în tot cursul anului s-a resimțit lipsa de forțe de muncă și au existat greutăți obiective care au influențat activitatea în domeniul construcțiilor, dar efectul lor putea fi diminuat dacă exista mai

sfaturile populare, proiectanții și constructorii să urmărească îndeaproape realizarea ritmică a planului, calitatea lucrărilor și nivelul cheltuielilor. O atenție deosebită trebuie acordată egalării prețurilor apartamentelor, pentru a se evita repetarea unor situații care au existat pînă acum, cînd majoritatea lucrărilor au fost predate în ultima parte a anului.

Prin crearea secțiilor de investiții, s-au asigurat posibilități sporite pentru coordonarea și îndrumarea muncii în acest sector. Totuși, în unele domenii e nevoie de mai mult sprijin din partea unor instituții centrale. În condițiile regiunii Hunedoara, ar fi bine să se treacă mai organizat la folosirea panourilor mari pentru construcția de locuințe. De asemenea, socotesc că C.S.P. și Ministerul de Finanțe nu pot ajuta să asigurăm o corelație justă între lucrările edilitare și construcția de clădiri. Cu toate măsurile luate de noi, lucrările edilitare rămîn în urmă chiar din faza de planificare, deși ar fi necesar să fie cu un pas înaintea construcțiilor propriu-zise.

Altă problemă care ne preocupă este asigurarea unor unități specializate pentru executarea lucrărilor mari de canalizare și pentru extinderea rețelei de apă în regiune. Avînd în vedere că în anii viitori se va executa un mare volum de asemenea lucrări, comitetul executiv a îndrumat conducerea trustului regional de construcții să dezvolte capacitatea de execuție în acest sens. În ceea ce privește asigurarea documentațiilor tehnice, este bine ca I.S.C.A.S. să urteze elaborarea proiectelor de execuție pentru microraioul 4 din Hunedoara, pentru ansamblul B — C din Petroșani și pentru cartierul Tudor Vladimirescu din Lupeni.

Comitetul executiv al Sfatului popular regional Hunedoara a reținut învîntăminte care se desprind din activitatea depusă pînă acum în domeniul investițiilor și e hotărît ca în viitor să obțină rezultate mult mai bune. Pentru acest lucru e nevoie în primul rînd de măsuri tehnice și de preocupare continuă, stăruitoare, din partea noastră, și de mai mult sprijin din partea unor instituții centrale.

La un magazin sătesc

Cunoașteam odinioară imaginea unei dughene rurale, cu drob de sare așezat la ferestra cu geamul spart și fiții de lampă alinați înăuntru noaptea. În paginile literare din trecut, sub tenta idilică a vieții la țară am înțeles adesea crîmna de la răscrucea satului unde făcea popas surugii sub zaplăzurile putrezite de ploaie și hînsori și veneau localnici să trîngulească într-un ciob de oală gazul lampant.

Cu aceste amintiri amare în minte, am privit cu bucurie silueta elegantă a noului magazin universal din Uleni. Vă rog să-mi permiteți să deschid o paranteză. Uleni nu este un oraș ci o comună oarecare din apropierea Dunării de pe meleagurile raionului Olenița. O comună care a cunoscut și ea profundele prefaceri ale anilor noștri. Iar în acest peisaj sătesc în plină înnoire, magazinul universal, cu aromă de țencuță proaspătă, începe să devină o îmbucurătoare revelație și, de ce n-am spune-o, chiar o obișnuință. Comerțul nostru socialist se modernizează nu numai în orașe ci și în lumea satelor, oferind cumpărătorilor în magazine mari și luminoase o mare varietate de mărfuri.

La Uleni, cum spuneam, magazinul universal prezintă o veritabilă carte de vizită urbană cu secții de confecții, galanterie și încălțăminte bine aprovizionate. În timpul scurtei vizite făcute aici am urmărit poezia plină de vitalitate a trecerii gospodinei cu coșul prin fața rafturilor încărcate, așa cum face și bucurăsteanca la magazinul „Unic” din cartierul Capitală, „Unicul” de pînă

mal ieri se multiplică pînă în gă prăvălorii casei de la țară, conturînd și în felul acesta, imaginea vieții noastre de azi. Ce păcat însă că la buletinul elegant din Uleni, ca un dîltat restaurant, responsabilul Nicolae Istrate pleacă la plimbare ore întregi cu chelle în buzunar și stau mititei nevînduți pe grătar. Nu departe, la un buiet asemănător, din comuna Grulu, responsabilul Ion C. Florea înfirmă o asemenea lipsă de ospitalitate dovîndu-se un bun gospodar care știe să servească cu pricepere consumatorii. „Gospodari” și gospodari!

Să reținem revelația plină de seninătate a magazinului universal sătesc, atribuit și el al satului nostru pe suzul civilizației socialiste.

DUMITRU TABACU

Cînd transportul se face „în limita posibilităților”

Rampele de expediție din întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum sînt punctul de plecare a unui puternic „suvoi” de mărfuri destinate aprovizionării rețelei comerciale.

Scurtarea intervalului de timp în care acestea ajung la cumpărătorii depinde nemijlocit, de organizarea serviciilor de desfacere din întreprinderi, de felul în care aceste servicii colaborează cu întreprinderile specializate în transportul mărfurilor.

Cum este asigurată expediția la timp a produselor, care sînt greutățile ce intervin pe filiera expeditor-căraș-beneficiar, iată problemele care au format obiectul anchetei noastre întreprinse la două unități ale industriei ușoare din București.

Clauze contractuale „ciudate”

La întreprinderea „Tricotajul roșu” documentele contabile înregistrate în trimestrul III al anului în curs cheltuieli neproductive provenind din nerespectarea termenilor de livrare în valoare de 17 800 lei.

— Această sumă reprezintă — ne mărturiseste contabilul șef al întreprinderii — o medie în jurul căreia oscilează cheltuielile trimestriale de acest gen. (Deci, aproape 60 000 lei pe an!). Cauza? Lipsa de conținere și de mijloace de transport. Conform contractului încheiat cu întreprinderea de expediții și camionaj, aceasta se obligă să servească întreprinderea cu mijloacele amintite „în limita posibilităților”. Noi avem însă față de beneficiarii obligații ferme și nu „după posibilități”.

Deși o asemenea clauză în contract este ilegală, în practică ea poate fi înfăptuită. Rezultatul: 1 300 000 lei restanță față de încasările prevăzute pe luna noiembrie. Oare ascunzîndu-se în spatele mențiunii „După posibilități”, I.E.C. București se crede în afara oricărei răspunderi?

Și colac peste pupăză, se mai întimplă, destul de des, ca puținii soferi repartizați de întreprinderea de expediție și camionaj (beneficiarii de un anumit sistem de salarizare care nu corespunde condițiilor specifice ale expeditorului), să „ocolască” cu de la sine putere întreprinderea „Tricotajul roșu”, asigurînd și prin această respectarea cu fidelitate a clauzei „După posibilități”. Pentru a-și îndeplini totuși planul de livrări întreprinderea a luat măsura, cu aprobarea forului tutelat, ca o

FLORIN BOTICA
(Continuare în pag. 2-a)

NOUTĂȚILE ZILEI

Construcții noi

CRAIOVA: Fabrică de confecții

CRAIOVA (Agerpres). În localitate va începe în curînd construcția unei fabrici moderne de confecții, de mare capacitate. Construcția acestui obiectiv prevăzut în planul cincinal, însumează o suprafață de 32 000 mp.

Noua unitate industrială va realiza confecții din lînă, bumbac, din țesături sintetice într-un sortiment bogat: costume, paltoane, pardesie, sacouri, taioare, rochii, bluze, precum

și o gamă variată de îmbrăcăminte pentru copii. Dotarea cu mașini de croit, de cusut, cu prese de călcat și alte utilaje de înaltă productivitate, precum și aplicarea unor procedee tehnologice avansate vor permite obținerea unor confecții de calitate superioară și la un preț de cost cit mai scăzut.

TG. MUREȘ: Un mare combinat de vin

TG. MUREȘ (coresp. R.I.). Pe strada Gh. Doja din Tg. Mureș s-a deschis un nou șantier. Specialiștii Institutului de proiectări alimentare din București au proiectat un combinat de vin și alte băuturi alcoolice, cu o capacitate de depozitare de 470 vagoane. Depozitul va fi înzestrat cu două linii moderne care vor permite îmbutelierea zilnică a circa 40 000 sticle de vin și spirtoase naturale. Lucrarea este preconizată a fi terminată pînă la finele anului viitor.

Destinația:

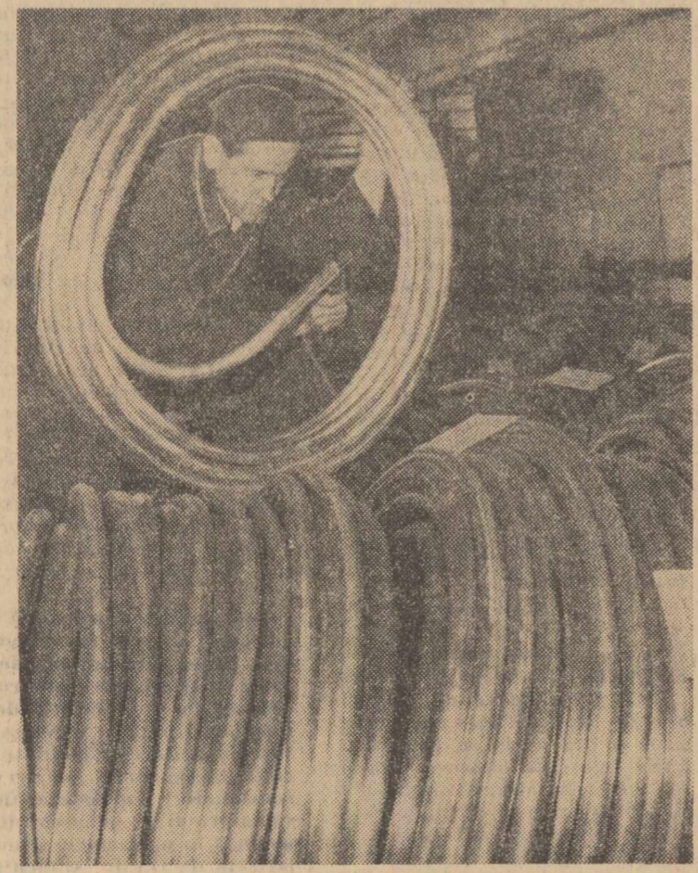
Porțile de Fier

CONSTANȚA (coresp. R.I.). De pe docul șantierului naval din Constanța au fost lansate la apă primele două șalande destinate marelui șantier hidroenergetic de la Porțile de Fier. Aceste ambarcațiuni, avînd o capacitate de 200 m.c. fiecare vor fi folosite la transportul nămolului și pietrișului dragat. Magazinele de depozitare ale nămolului sînt prevăzute cu cite 20 de porți care se manevrează cu ajutorul unor vinciuri acționate electric. În prezent, pe șantierul naval se mai află în execuție alte două ambarcațiuni de acest fel.

CU PLANUL SESENAL ÎNDEPLINIT

Din întreaga țară continuă să sosească vești despre îndeplinirea înaintea de termen a prevederilor planului sesenal. Au mai raportat astfel de realizări următoarele unități:

- Fabrica „Libertatea” din Sibiu
- Uzinele „Metrom” din Brașov
- Întreprinderile „Emailul roșu” și „8 Mai” din Medias
- Fabrica „Terapia” din Cluj
- Industria locală din regiunea Suceava
- Combinatul chimic din Timișoara

Anul acesta a intrat în funcțiune o nouă secție a laminatorilor de plumb la Combinatul chimico-metalurgic din Bala Mare. În această secție se produc țevi din plumb de diferite dimensiuni necesare șantierelor din țară. În cișeu: Maistrul Eugen Botoș controlează un nou lot de țevi care urmează a fi expediate.

Foto: NICU VASILE

Carnet extern

CINE PLĂTEȘTE...

Publicația economică franceză „AGEFI” relatează zilele trecute că Departamentul finanțelor de la Washington a fost însărcinat de guvernul american să culegă opiniile conducătorilor marilor societăți din S.U.A. într-o problemă extrem de spinosă: raportul dintre programul de redresare a balanței de plăți inițiat de administrație și expansiunea exporturilor.

În februarie, cînd președintele Johnson a făcut apel la marile monopoluri să reducă exporturile de capital în vederea echilibrării balanței de plăți deficiente s-au auzit destule voci nemulțumite de o astfel de măsură care prejudicia atât profiturile unor monopoluri cit și expansiunea generală a exportului american. De pildă, General Motors cu 207 milioane dolari beneficiu în 1964, Standard Oil cu 632,6 milioane beneficiu nete sau Gulf Oil cu 78 milioane do-

lari beneficiu din activitatea peste hotare (cu excepția Americii Latine) ca de altfel și alte societăți, nu puteau fi entuziasmate de perspectiva reducerii afacerilor lor, care în unele cazuri aduc un cîștig net anual de un dolar la doi dolari.

Creșterea cheltuielilor militare datorată intensificării intervenției armate a S.U.A. în războiul din Vietnam a compensat însă unele „reduceri voluntare” ale exporturilor de capital, în favoarea marilor companii interesate în producția de armament sau echipament de război.

După cum scria nu de mult ziarul vest-german „Frankfurter Rundschau”: „Războiul din Vietnam este o aventură deosebit de costisitoare. Începînd de la bombardiere și pînă la a-

CRACIUN IOSNESCU

(Continuare în pag. 4-a)

Anchetă prin unitățile de alimentație publică

Timpul consumatorului

Un sector de comerț în care operativitatea în servirea este stăruitor solicitată îl constituie alimentația publică. Fie că-și iau „micul dejun”, fie că trece pragul restaurantelor sau al unităților-pensiune, consumatorilor le place să aștepte cit mai puțin de la aducerea „listei” și pînă la achitarea notei de plată. Venindu-se în înlîmpinarea cerințelor consumatorilor, la tipurile de unități bine cunoscute — restaurant, bufet sau cofetărie — s-au adăugat numeroase altele. Profilul și sistemul de funcționare al acestora sînt menite fie să asigure o deservire mai operativă — pe artere de circulație aglomerate (restaurante cu autoservire), în holurile hotelurilor și în gări (bufete-baruri), fie să economisească timpul femeilor ocupate în producție (buuctării de bloc, unități „Gospodina”). Asta nu înseamnă însă că în restaurantele obișnuite și în celelalte unități existente, nu poate fi organizată activitatea în așa fel încît servirea să se desfășoare în timp scurt și în bune condițiuni. Dar iată și constatările efectuate cu prilejul anchetei noastre în acest sector.

— N-ai fost încă la restaurantul „Bumbăști”? Păi, cum se poate? Acolo se mănîncă repede și bine!

Cei ce dau curs invitației n-au ce regreta. De la orele 9 dimineața și pînă la orele 1 din noaptea, ospătarii acestei unități nu pregătă cu servirea la mese a unei varietăți de produse de zahana, bine preparate. Servirea e „express” și civilizată.

— Care e „secretul acestei operativități”?

— Restaurantul nostru — ne spune tov. GH. STOIAN, responsabilul unității — funcționează pe principiul gestiunii colective. La alte unități se marchează la buget fiecare chiflă, fiecare fel de mîncare,

iar la bar orice băutură distribuită de canașii. La noi nu se mai pierde timpul cu asemenea marceaje, iar atunci cînd cei care lucrează la bufet sau la bar sînt ocupați, ospătarii își iau singuri produsele cerute de consumatori.

— Și n-ai avut nici o pierdere?

— Nici una, de trei ani de cînd lucrăm astfel. Avem încredere unul în altul.

Iată un sistem care cruță timpul consumatorului și care merită a fi extins atît în Capitală cit și în alte orașe ale țării.

Unul din tipurile de unități dovedite de gustul consumatorilor este restaurantul-pensiune. În București funcționează șapte unități de acest fel („Bulevard”, „Universita-

MIRCEA SCRIPCA
(Continuare în pag. 2-a)

Note dintr-un jurnal regăsit

Profesorul e un om care trebuie să știe să uite. A nu reuși, de pildă, să uite că V. a rămas de două ori repetent și a te comporia față de el cu neîncrederea (fierească!) pe care ți-o naște o astfel de lipsă de interes față de învățătură, înseamnă a-i împinge la descărușare sau la blazare totală. Trăindu-l (fără să joci teatru, ci numai pentru că ai reușit să uiți) cu aceeași atenție delectată, respectuoasă chiar, ca pe colegul său cu dragostea de carte, îl înținzi o mină de ajutor. Dar trebuie să știi să uiți. La fiecare 15 septembrie, elevul începe. Uneori, acesta început a fost precedat de dezamăgiri și tristeți, de neașteptări și de retrageri. Uită și ajută-l să uite. Până acum a început prost. Lasă-i șansa ca, a zece oară măcar, să înceapă bine.

Până la vreo zece ani, cuvântul pe care copilul îl rostește cel mai des pare să fie (după ultimele cercetări din secolul XIII): „mamă”. De la vârsta de 11 ani, când devine elev în clasă a V-a, situația se schimbă. Locul cuvântului: „mamă” îl ia poezicul cuvânt: „fragment”. — Ce-ai învățat azi la română, puile? — Un fragment de Eminescu. — Era frumos? — Da, dar fragmentul de Creangă, de săplâmina trecutului, mi-a plăcut și mai mult. Am și ris. Îmi plăcea literatura: și o multime de fragmente și fragmente frumoase. — Aceeași situație și în celelalte clase ale învățământului general. La 6, de pildă, manualul de clasă a VIII-a, Nicolae Bălcescu, Mihai Eminescu, Geo Bogza sint reprezentați prin cite un fragment. Cu totul alta e situația lui Vasile Alexandri, I. L. Caragiale, Ion Slavici, Liviu Rebreanu, Mihail Sadoveanu, Marin Preda. La ei, subtitlul nu e: „fragment”, ci „fragmente”. Din Alexandri nu s-a găsit o poezie destul de scurtă ca să poată fi reprodușă integral. Se preferă „Dan, căpitan de plai” (partea I, II și — evident — VII). O singură lucrare în proză e inseriată totuși întreaga. Cine ghicește care? Nu e complicat. E vorba de cunoscutul „fragment de autobiografie” de Ion Creangă. Din simpatie față de titlu...

Însemnări de profesor

Din clasa I și până în a XII-a, un elev are prilejul să audieze și citeva lucrări din marea literatură muzicală a lumii. Nu prea multe, e drept. Dar ar fi o exagerare cumplită să pretinzi ca în răstimpul atât de scurt al anilor de școală să asculți toate simfoniile lui Beethoven, trei sau patru dintre simfoniile mai dese cîntate ale lui Haydn și Mozart, un Oratoriu de Bach, rapsodiile, simfoniile și „Oedip” de George Enescu. Sau să ai pretenția să asculți toate aceste lucrări de două ori, cu prezențarea de rigoare. Exagerat? De-a dreptul absurd.

Nu mai caietul de aritmetică nu e de acord. Deci, calculăză cătietul, ar fi necesare pentru audierea tuturor acestor lucrări, fiecare de două ori, ceva mai mult de treizeci de ore. Adică, mai puțin decît a zecea parte din numărul total de ore de muzică la care participă în timpul anilor școlari un elev (aproximativ 400 la număr).

Ar fi — nu-i așa? — tot așa de absurd ca elevul să aibă prilejul de a audia și citeva lecții, cu audii muzicale (lecții care să fie recomandate de programa analitică) despre muzica de jazz. Ne-am afla în pericol: elevul ar putea să învețe să facă deosebirea dintre muzica adevărată (simfonică sau de jazz) și semifabricate. Și atunci, ce ne-am face fără compasiunea noastră sinceră — alinașă toțuși de un dulce dispreț — față de tinerii atît de numeroși a căror înțelegere muzicală nu depășește nivelul ultimului cha-cha?

Directorul a asistat la o lecție ținută de mine. În cancelarie, mi-a comunicat citeva observații pertinente. Apoi, jenat, mi-a spus că am primit nota 9.

E adevărat, nu întodeauna, după ce io parte la ora de curs și își exprimă părerea, a unuși o ce notă a pus. Dar uneori o face. Și de fiecare dată situația e jenantă. Și de fiecare dată situația e penibilă. Dar așa e obiceiul.

Îmi închipui momentul în care conducătorul unei școli, un profesor tinăr și inimos, îi comunică unui bătrîn dascăl cu părul alb (pe lingă aprecierile critice necesare) că i-a pus — să zicem — nota 7.

Așa e obiceiul. N-ar putea să dispară?

FLORIN MUGUR

Simpozion „Nicolae Iorga”

IASI. (Agerpres). La Universitatea „Al. I. Cuza” a avut loc ieri un simpozion organizat de facultatea de istorie și filozofie în colaborare cu Institutul de istorie al filiaiei din localitate a Academiei, consacrat împlinirii a 25

de ani de la asasinarea lui Nicolae Iorga. Cu acest prilej au vorbit prof. univ. Dumitru Bernescu, profesor al Universității, cercetătorul științific Leonid Boicu, și cercetătorul științific Gheorghe Buzatu.

Urmări din pag. 1 ● Urmări din pag. 1 ● Urmări din pag. 1 ● Urmări din pag. 1 ● Urmări din pag. 1 ● Urmări din pag. 1

CÎND TRANSPORTUL SE FACE „ÎN LIMITA POSIBILITĂȚILOR”

mașină proprie. să lucreze duminică.

Deci ore suplimentare. Valoarea: 3.500 lei pe lună. Cum mîlind aceste cheltuieli cu cei aproximativ 60.000 lei plătiți pentru nerespectarea termenilor de livrare, reiese că prețului de cost al producției preia, din cauza greutăților întîmpinate în expediția produselor, anual peste 100.000 lei. În fata acestei situații care îngreiază a jungerea mărțurilor la cumpărător și diminuează realizările întreprinderilor, am întreat-o pe tovarășă PAULA VIȘINOIU, director adjuncț, care au fost măsurile luate pentru îmbunătățirea colaborării cu I.E.C.

— Sintem la sfîrșitul anului. În această perioadă se perfecțiază planul de transport pe 1966, plan ce trebuie aprobat și de întreprinderea în cauză. Nu are rost să-l irităm tocmai acum pe tovarășii de la I.E.C. Oricum, colaborăm.

... O colaborare care costă însă prea mult.

oprim aici, deși lista ar putea fi continuată, amplificînd-o la nivelul celor circa 30 de produse, fabricate în 470 de modele.

— Avem relații contractuale permanente cu toate cele 18 întreprinderi pentru comerț cu ridicata, spune tov. LUCIAN BLAGA, șeful serviciului desfacere. Pentru expediția produselor finite, al cărui volum zilnic atinge cantități importante, utilizăm serviciile C.F.R., I.E.C. și I.R.T.A. În relațiile cu aceste întreprinderi, din păcate, întîmpinăm o serie de greutăți. În legătură cu serviciile C.F.R., deși în total planul a fost îndeplinit, se remarcă o lipsă de ritmicitate în punerea la dispoziția noastră a vagoanelor. Pentru a înlătura această deficiență, am introdus pe rampele de expediție schimbul trei. Această măsură nu a rezolvat însă problema decît parțial. Sintem nevoiți, uneori, să încercăm, cu sufletul la gură, într-un singur schimb, toate vagoanele necesare pe o zi. O altă problemă: lipsa de containere. I.E.C. acordîndu-ne

Aceleași probleme — proporții diferite

Fabrica de confecții și tricotate „București”. Această puternică unitate a industriei ușoare produce în fiecare zi peste 3.000 de costume bărbătești, 10.000 de cămăși etc. Ne

CARNET CULTURAL

Memento

JOI
2
DECEMBRIE
1965

LUNA XII TRIM. IV
Soarele răsare la 7 h 33
și apune la 16 h 37
— 236 + 23

teatre

Rosemarie: Teatrul de operă (14.80.11), ora 19.30; Veder, de pe pod: Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Comedia (14.71.71), ora 19.30; Palma de sub umbră: Teatrul Național „I. L. Caragiale”, sala Studio (15.15.53), ora 19.30; Rinocerii: Teatrul de comedie (16.64.60), ora 20; Opera de trei parale: Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, sala din b-dul Schitu-Măgureanu I (14.60.60), ora 19.30; Fil cuminție, Cristofor: Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra”, sala Studio (12.74.50), ora 19.30; Omul care și-a pierdut omenia: Teatrul „C. I. Nottara”, sala Magheru (15.93.02), ora 19.30; Opt meci: Teatrul „C. I. Nottara”, sala Studio (15.93.02), ora 20; Cu tot soarele pe față: Teatrul Mic (14.70.81), ora 19.30; Rădăcini: Teatrul „Barbu Delavrancea” (12.94.23), ora 20; Woyzeck: Teatrul evreiesc de stat (21.36.71), ora 20; Ondine: Studiul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale” (15.72.53), ora 19.30; Revișta drăgoșilor: Teatrul „C. Tănase”, sala Savoy (15.56.78), ora 20; Cu muzica... de glumit: Teatrul „C. Tănase”, sala din Calea Victoriei 174 (15.04.18), ora 20; Bălutul și vîntul: Teatrul „Tandăric” sala din str. Academiei 18 (15.87.37), ora 15 și ora 17; Pe trepte de lumie: Ansamblul artistic al C.C.S. (13.13.00), ora 20; Parada ciroului (spectacol prezentat de Ciroul Mare din Budapesta): Cirul de stat (11.01.20), ora 20.

cinematografe

Dincolo de barieră: Sala Palatului, ora 19.30; Republica (11.03.72), orele: 9.30 — 11.30 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21.00; Oia Shatterhand: Patria (11.86.25), orele 9.15 — 11.30 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21.00; Îndrăznețul Pardailan: Luceafărul (15.87.67), orele 9.15 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18.15 — 20.30; Făgăvior (15.22.73), orele: 16 — 18 — 20.15; Festival (15.63.84), orele 9.45 — 12 — 14.15 — 16.45 — 19 — 21; Excelsior (18.10.88), orele 10 — 12.15 — 14.30 — 16.45 — 19 — 21.15; Tomis (21.49.46), orele 8.15 — 10.15 — 12.30 — 14.45 — 17 — 19.15 — 21.15; Melodia (12.06.88), orele 9.15 — 11.15 — 13.30 — 15.45 — 18 — 20.15; Flamura (23.07.40), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.30; De-ăș fi... Harap Alb: București (15.61.54), orele 9.15 — 11.15 — 13.15 — 17 — 19 — 21.1; Floarea (12.29.30), orele 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Cameră în formă de... Centrul (14.12.24), orele 9 — 11.30 — 14 — 16.30 — 19 — 21.15; Primil ani: Lumina (16.23.35), orele 9.45 — 11.45 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30; Runda 6: Union (13.49.04), orele 15.30 — 18 — 20.30; Cosmos (35.19.15), orele: 16 — 18 — 20; Program pentru copii, ora 10 și Veselie la Acapulco, orele 11.30 — 13.45 — 16 — 18.15 — 20.30; Doina (16.35.38) — O călătorie experimentală în Marea Roșie — Cîntecul Vmei Sumak — Vreau să sîtu tot nr. 40 — Un croș neobișnuit: Timpani Noi (15.61.00), orele 10 — 21 în continuare; Castlerul veseliei: Gulesți (17.55.46), orele 15.30 — 18 — 20.30; Dacia (16.26.10), orele 9 — 13.30 în continuare; 15.45 — 18.15 — 20.45; Femela necunoscută: Cultural (16.25.39), orele 10.30 — 15 — 17.45 — 20.30; Soarecele din America: Buzesti (15.62.79), orele 10 — 12 — 14 — 16.15 — 18.30 — 20.30; Ultima vacanță: Grivita (17.08.58), orele 10 — 12 — 14 — 16 — 18.15 — 20.15; Laleusa neagră: Bucuri (17.05.47), orele 10 — 12.30 — 15 — 17.45 — 20.30; Măsterele Particulii: Unirea (17.10.21), orele 11 — 16 — 18.15 — 20.30; Bocceluța și Flăcăra (21.35.40), orele 10 — 15.30 — 17.45 — 20; La ora 5 după-amiază: Vitan (21.39.82), orele 16 — 18.15 — 20.30; Marișul și Miorița (16.27.14), orele 9.45 — 12 — 14.15 — 16.30 — 18.45 — 21; Voieș (11.91.26), orele 9.45 — 12; Pină la oraș nu e departe: Munca (21.50.97), orele 16 — 18 — 20.00 de leghe pe Amazone: Popular (15.15.17), orele 10.30 — 16 — 18.30 — 21; Ferentari (23.17.50), orele 10 — 16 — 18.15 — 20.30.

televiziuno

19: Jurnalul televiziunii (II) 19.15; Emisiune pentru copii și tineretului școlar — Oșpeții noștri (întîlnire în Studio cu scriitorul Radu Tudoran), 19.50; Din viața animalelor; 20.20: Figuri celebre ale ecranului (Marlene Dietrich în filmul „Ingerul albastru”); 21.30: Pagina din opere (transmisiune de la Sofia); 22.30: Jurnalul televiziunii (II); Buletinul meteorologic.

cum va fi vremea

Pentru zilele de 3, 4 și 5 decembrie se anunță următorul timp probabil: Vremea va continua să se răcească, mai ales în prima parte a intervalului. Cerul va fi variabil. Vor cădea precipitații locale, mai ales sub formă de lapoviță și ninsoare. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 8 și plus 2 grade, iar maximele între minus 4 și plus 6 grade. Ceață locală.

Olarul Tănase Coclan din comuna Săcel, raionul Vișeu, regiunea Maramureș, continuă o veche tradiție la familia sale, executînd iarturii, căni, oale, mult apreciate pentru frumusețea lor. În clipă: Tănase Coclan făcînd o nouă iarturie, urmărit cu atenție de fiul său Vasile.

La înghesuială...

— Ați învățat numai să vă plîngeți... Directoarea bibliotecii regionale din Suceava, tovarășă Lidia Andriescu, reproduce cu o anumită tristețe acest reproș, pe care l-a auzit adesea din partea unor tovarăși de la sfaturile populare regionale și orășenesc.

— Mă tem că iar ni se va spune așa...

Reproșuri și sugestii se pot face destule bibliotecii regionale din Suceava. O bibliotecă cu aproximativ 100.000 de volume trebuie să fie un adevărat centru de cultură. Este ea într-adevăr așa în prezent? Numai în parte.

— Ați învățat numai să vă plîngeți... Directoarea bibliotecii regionale din Suceava, tovarășă Lidia Andriescu, reproduce cu o anumită tristețe acest reproș, pe care l-a auzit adesea din partea unor tovarăși de la sfaturile populare regionale și orășenesc.

— Mă tem că iar ni se va spune așa...

Reproșuri și sugestii se pot face destule bibliotecii regionale din Suceava. O bibliotecă cu aproximativ 100.000 de volume trebuie să fie un adevărat centru de cultură. Este ea într-adevăr așa în prezent? Numai în parte.

Dar oricîte reproșuri s-ar face, vina pentru neajunsurile ce se constată nu poate fi atribuită numai personalului bibliotecii. Sîm intrăm în „sala de imprimură”, „Sală...”. E greu să accepți acest termen în cazul de față. Cum poate fi numită „sală” o încăperre care permite cu greu citirea persoanelor să se miște? Acces la rafturi, alegerea cărții dorite în chipul cel mai civilizat? Dar toată „sală” nu-i deoit o simplă odăidă și aceea împărțită în două, jumătate ocupată de cititorii care așteaptă, iar cealaltă jumătate fiind spațiu de lucru al personalului.

Alături de „sala de imprimură”, se află depozitul secției. Aici sînt rafturile cu cărți. Te întrebî mirat unde încap 28.500 de volume, cîd însunează în prezent fondul de imprimură.

La sala de lectură pentru maturi, mai ales în timpul iernii, riști să stai în picioare. Locurile sînt puține, iar solicitatul se înmulțesc de la o zi la alta. Sînt și aici 16.800 de volume, la care se adaugă publicații periodice. Din lipsă de spațiu, nu toate cărțile sînt așezate în raf-

— Ați învățat numai să vă plîngeți... Directoarea bibliotecii regionale din Suceava, tovarășă Lidia Andriescu, reproduce cu o anumită tristețe acest reproș, pe care l-a auzit adesea din partea unor tovarăși de la sfaturile populare regionale și orășenesc.

— Mă tem că iar ni se va spune așa...

Reproșuri și sugestii se pot face destule bibliotecii regionale din Suceava. O bibliotecă cu aproximativ 100.000 de volume trebuie să fie un adevărat centru de cultură. Este ea într-adevăr așa în prezent? Numai în parte.

Dar oricîte reproșuri s-ar face, vina pentru neajunsurile ce se constată nu poate fi atribuită numai personalului bibliotecii. Sîm intrăm în „sala de imprimură”, „Sală...”. E greu să accepți acest termen în cazul de față. Cum poate fi numită „sală” o încăperre care permite cu greu citirea persoanelor să se miște? Acces la rafturi, alegerea cărții dorite în chipul cel mai civilizat? Dar toată „sală” nu-i deoit o simplă odăidă și aceea împărțită în două, jumătate ocupată de cititorii care așteaptă, iar cealaltă jumătate fiind spațiu de lucru al personalului.

Alături de „sala de imprimură”, se află depozitul secției. Aici sînt rafturile cu cărți. Te întrebî mirat unde încap 28.500 de volume, cîd însunează în prezent fondul de imprimură.

La sala de lectură pentru maturi, mai ales în timpul iernii, riști să stai în picioare. Locurile sînt puține, iar solicitatul se înmulțesc de la o zi la alta. Sînt și aici 16.800 de volume, la care se adaugă publicații periodice. Din lipsă de spațiu, nu toate cărțile sînt așezate în raf-

MIRCEA SCRIPCA

Partidului

N. Labiș

Unic și vast, oceanul își mină pe nisipuri Talazuri felurite cu creștetele vii. Aitea mii de stele în tot aitea chipuri Dau fîrmeacă viață a ceeași tării. Aitea mii de oameni prin mii de părți trăind Partidului viața și visurile-nchină. Cum clinchete distincte din line strune prind Aceeași melodie fierbinte și deplină.

În marile uzine de fier, alunecînd Printre tîmpeze jerte de flăcări și de stele, Peste crate, negre întînderi de pămînt, Ori lingă blînde tîrme cu ugerale grele. — Aceleași idealuri vîd oamenii nutrînd. A clasei idealuri sub mii de frunți se-mbină. Cum clinchete distincte din line strune prind Aceeași melodie fierbinte și deplină.

Urieșesc, cit munții semeși pe zări sculptați, Partid al celor vrednici cîștiți, fără de număr, Vîd cum întreaga țară cu rodnice pas străbătuți Și aripile haie își flutură pe umăr. În pieptul tău puternic mari flăcări se aprînd Din zece de mii de inimă stringîndu-se-n lumină. Cum clinchete distincte din line strune prind Aceeași melodie fierbinte și deplină.

Cîci mii și mii de oameni, prin mii de părți trăind, Partidului viața și visurile-nchină. Cum clinchete distincte din line strune prind Aceeași melodie fierbinte și deplină.

Nicolae Labiș

30 DE ANI DE LA NAȘTERE

E cîntecmăturător și constatăci că astăzi, 2 decembrie, Nicolae Labiș ar fi împlinit doar trezeci de ani și că de la neașteptată și stupida sa moarte au trecut, de-acum, aproape zece. Astrul acesta „ce abia răsărise” nou și cludat și plin de înalte promisiuni” (cum se exprimă odată Geo Bogza), a lăsat pe firmanentul poeziei românești o diră luminoasă, de o orbitoare strălucire, pe care timpul, dacă n-ar fi fost atît de ne-cruțător și de nedrept, ar fi intensificat-o progresiv, dîndu-ne azi posibilitatea să vorbim nu despre un albatros ce abia începuse să-și a zborul, ci despre o stea de primă mărime.

Pentru că, parcurgînd „Primele iubiri” și „Lupta cu inerta”, cele două volume ce-l îmnănucează opera autumă și cea postumă, ne putem da seama, ca relativă ușurință, că ele anunțau realmente, un talent ieșit din comun, înzestrat cu rara capacitate de a transigura origina realitatea contemplată și de a da valori sensibile aparte gîndurilor și sentimentelor ce-l încercau.

Poet comunist, legat prin toate fibrele ființei lui spirituale de pămîntul patriei, Nicolae Labiș a fost un entuziast, un cîntăreț, al vremii noastre, un îndrăgostit de pur, de frumos, de tîneresc, un însetat de lumină, de culoare, de viață, de mișcare, un visător trăind la înaltă tensiune emoțională dorurile, aspirațiile și idealurile semenilor săi, un adversar al inerției și al automobilurii, un „spirit al adîncurilor” (cum singur se definește), dornic să prospecteze străfundurile sufletului și să le scoată la suprafață metalul prețios.

AUREL MARTIN

— Cînd mă duc în deplasare la Sibiu — ne-a spus ing. G.H. POPESCU din București — mînănc de obicei la pensuina cu autoservire „Dunărea” din Piața Republicii. Dacă mîncîndurile sînt bine pregătite în schimb servirea decurge greoi. Spre deosebire de alte restaurante cu autoservire, aici trebuie mai întîi să cercetezi și să-ți alegi sortimentele, apoi să aștepți la casă pentru a face bon și după aceea să te întorci în același loc, pentru a sta la rînd și a ridica preparatele. Nu s-ar putea simplifica oare acest „sistem” de servire?

Situația trebuie îndreptată, prin intervenția fără întîrzieră a conducerii întreprinderii tutelare din Sibiu.

— La restaurantul „Bucegi” din Galați — ne-a spus tehnicianul ION CONȘTANTIN — la prînz programul pensiunii e de patru ore (13—17); sînt însă zile cînd după o oră chiar se termină unele feluri de mîncare mai solicitate. În același oraș s-a tărăgănat mereu deschiderea bucatăriei de bloc în noul complex „Galați”, iar în alt local de bucatărie de bloc din cartierul „Tiglina” s-a deschis o cremă. De ce T.A.P.L. Galați (director VASILE OPRESCU) nu ia exemplu de la T.A.P.L. București sau I.A.P.L. Cluj, unde majoritatea pensu-

Urmări din pag. 1 ● Urmări din pag. 1 ● Urmări din pag. 1 ● Urmări din pag. 1 ● Urmări din pag. 1 ● Urmări din pag. 1

TIMPUL CONSUMATORULUI

Sînt însă unele unități în care spiritul organizatoric lasă de dorit.

— Cînd mă duc în deplasare la Sibiu — ne-a spus ing. G.H. POPESCU din București — mînănc de obicei la pensuina cu autoservire „Dunărea” din Piața Republicii. Dacă mîncîndurile sînt bine pregătite în schimb servirea decurge greoi. Spre deosebire de alte restaurante cu autoservire, aici trebuie mai întîi să cercetezi și să-ți alegi sortimentele, apoi să aștepți la casă pentru a face bon și după aceea să te întorci în același loc, pentru a sta la rînd și a ridica preparatele. Nu s-ar putea simplifica oare acest „sistem” de servire?

Situația trebuie îndreptată, prin intervenția fără întîrzieră a conducerii întreprinderii tutelare din Sibiu.

— La restaurantul „Bucegi” din Galați — ne-a spus tehnicianul ION CONȘTANTIN — la prînz programul pensiunii e de patru ore (13—17); sînt însă zile cînd după o oră chiar se termină unele feluri de mîncare mai solicitate. În același oraș s-a tărăgănat mereu deschiderea bucatăriei de bloc în noul complex „Galați”, iar în alt local de bucatărie de bloc din cartierul „Tiglina” s-a deschis o cremă. De ce T.A.P.L. Galați (director VASILE OPRESCU) nu ia exemplu de la T.A.P.L. București sau I.A.P.L. Cluj, unde majoritatea pensu-

BREVIAR

ARTISTUL POPORULUI NICOLAE HERLEA a plecat miercuri la Berlin, pentru a cînta în două spectacole cu opera „Don Carlos”. Din capitala R. D. Germane cunoscutul cîntăreș se va îndrepta apoi spre Milano unde, pe scena Operei „Scala”, va apărea în mai multe spectacole cu opera „Faust”.

CU PRILEJUL ÎNCEPERII TURNEULUI ÎN ȚARA NOASTRĂ al colectivului Operei comice din Berlin, ieri la amiază a avut loc în holul Hotelului Nord o conferință de presă. Directorul adjuncț al colectivului artistic berlinez Gerhard Karl, dr. Horst Seeger, șeful secretariatului muzical, și Horst Zimmermann, pictor scenograf, au vorbit despre activitatea Operei comice din Berlin de la înființarea careia se împlinesc în această lună 18 ani. Ei au răspuns, de asemenea, la numeroase întrebări ale ziarștilor.

EXPOZIȚIA DE ARTĂ PLASTICĂ ALE ARTIȘTILOR AMATORI. În sala Palatului Culturii din Tg. Mureș s-a deschis cea de a patra expoziție biennială de artă plastică a artiștilor amatori din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. Expoziția cuprinde peste 200 de lucrări.

La Constanța s-a deschis expoziția biennială de artă plastică a artiștilor amatori din regiunea Dobrogea. În sălile expoziției sînt expuse 98 de lucrări de pictură, grafică, sculptură și artă aplicată, inspirate din noile realități ale regiunii.

O NOUĂ PUBLICAȚIE PERIODICĂ. La Cluj a apărut primul număr al revistei „Acta musei Napocensis” publicată periodică la Muzeul de istorie din localitate. Revista pune la dispoziție specialiștilor lucrări realizate de cercetătorii muzeului și de colaboratori, studii și comunicări privind istoria patriei din cele mai vechi timpuri pînă în zilele noastre.

„NICOLAE LABIȘ — INEDIT”. Comitetul regional pentru cultură și artă Suceava va scoate de sub tipar, în curînd un volum cu titlul de mai sus. Printre semnatarii se numără: George Călinescu, Tudor Vianu, Geo Bogza, Traian Corduneanu, Lucian Valea, Mihai Iordache, Aurel George Știno, Ilie Dan, C. Blănuș, George Sidorovici.

DESCOPERIRI ARHEOLOGICE. Cu prilejul săpăturilor făcute pentru extinderea canalizării orașului Tîrgoviște au fost descoperite temelile „Porții Dolsopolului”. Documentele și constataările arheologice au stabilit că din timpul lui Matei Basarab și pînă la Constantin Brîncoveanu, cînd Tîrgoviște a fost reședință domnească, singura intrare în oraș, dinpre Dulsopolului. În cadrul celorlași săpături, arheologii Muzeului de istorie din localitate au descoperit și alte vestigii avînd o vechime de peste 300 de ani.

MIRCEA SCRIPCA

MIRCEA SCRIPCA

